

Zesjarig jongetje is beschuldigd van ongewenste seksuele handelingen. Basisschool heeft daarop buitenproportioneel gereageerd. Er is zelfs een schorsing uitgesproken. De juistheid van de beschuldigingen is niet vast komen te staan.

06/07 N-05, Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs, 20 november 2006

De klacht is afkomstig van de heer L, vader van de minderjarige A, leerling van de Basisschool Y. Zij is gericht tegen de heer X, directeur van School Y.

Inhoud van de klacht:

Klager en zijn echtgenote zijn van maart tot juni 2006 een aantal keren geconfronteerd geweest met beschuldigingen tegen hun toen zesjarige zoon A van ongewenst seksueel gedrag. A werd er ondermeer van beschuldigd dat hij een meisje de broek zou hebben uitgetrokken, haar in de bosjes zou hebben geduwd en vervolgens ongewenst seksueel gedrag vertoond zou hebben. Deze beschuldiging was gebaseerd op wat het desbetreffende meisje had verteld.

Klager en zijn echtgenote vechten de beschuldigingen aan. Als zich iets zou hebben voorgedaan, had dat door andere kinderen en leerkrachten waargenomen moeten zijn, waarvan niets is gebleken.

A bleek zich van de handelingen waarvan hij werd beschuldigd niets te kunnen herinneren. Toch zijn klager en zijn echtgenote op advies van de schoolarts naar een opvoedkundig bureau geweest. Het aldaar gegeven advies hebben zij opgevolgd. Zij hadden van het bureau de indruk gekregen dat zij met de opvoeding op de goede weg zaten.

In juni 2006 heeft A's groepsleerkracht aan de echtgenote van klager bericht, dat zich weer iets had voorgedaan, nu in de klas. Hij zou bij een meisje dat naast hem zat, met de hand tussen de benen heen en weer zijn gegaan.

De bewuste groepsleerkracht was erg emotioneel naar aanleiding van wat er zou zijn gebeurd. Daardoor kon zij geen uitleg over het gebeurde geven. Zij deelde mede dat aangeklaagde nader contact met klager en zijn echtgenote zou opnemen.

Volgens A zelf echter was hij een spelletje aan het doen met een andere jongen. Er zat een meisje tussen hen in.

Omdat het meisje in tegenstelling tot A wel geïnteresseerd was in wat in de les werd gepresenteerd, zou zij A's hand tussen haar benen hebben geklemd, om op die manier het spelletje te beëindigen. Toen A zijn hand terugtrok, keek de groepsleerkracht net zijn richting uit, wat haar de indruk gaf dat hij met een seksueel getinte handeling bezig was. Kennelijk speelde datgene wat A eerder zou hebben gedaan een rol bij de beoordeling van de situatie.

Op een avond in juni heeft aangeklaagde telefonisch contact opgenomen met klager en zijn echtgenote. Hij meldde dat A geschorst was en dat de ouders daarover nog schriftelijk bericht zouden ontvangen. In juni 2006 ontvingen klager en zijn echtgenote een brief van aangeklaagde, waarin stond dat A tijdelijk geen toegang had tot de school en dat een terugkeer naar school alleen mogelijk was, als aan een aantal voorwaarden werd voldaan. Zo moesten zij A onder behandeling laten stellen.

Ook moest de school toestemming krijgen van de ouders om de behandelend arts te raadplegen.

Nadat oorspronkelijk was bepaald dat de schorsing zou duren tot de zomervakantie, is in juni – kennelijk op advies van de leerplichtambtenaar - besloten dat A terug zou mogen keren naar zijn eigen groep.

Er zou in die groep extra begeleiding worden ingezet.

Tijdens de schorsing zijn klager en zijn echtgenote met A naar de kinderpsychiater geweest. Die verklaarde dat A als zesjarige niet de handelingen kon hebben gepleegd, waarvan de school hem beschuldigde.

Op de getroffen maatregel kan het een en ander worden afgedongen:

Er was onvoldoende reden om een schorsing op te leggen. Overtuigend bewijs van wat A zou hebben misdaan is niet geleverd. Bij de beoordeling van zijn gedrag op die dag in juni 2006 heeft men de eerdere beschuldigingen ook mee laten wegen. Zo een maatregel al op haar plaats was, dan was de evenredigheid met wat misdaan zou zijn, ver te zoeken.

De schorsing is telefonisch aangezegd. Aan A's ouders werd geen gelegenheid geboden om aangeklaagde van repliek te dienen en daardoor de schorsing aan te vechten.

De schorsing bleek niet gemeld te zijn aan de leerplichtambtenaar.

Bij het opleggen van de schorsing werd in het vooruitzicht gesteld dat de schorsing tot de zomervakantie zou duren. Later is de schorsing opgeheven, waardoor de feitelijke duur daarvan vijf dagen heeft bedragen

De schorsing heeft A en zijn ouders veel onnodig leed berokkend.

Beoordeling door de Commissie:

Uit het verweer is naar voren gekomen, dat aangeklaagde werd geconfronteerd met druk van ouders die zich zorgen maakten om de veiligheid van hun kind. De oorzaak van die zorgen was gelegen in wat A aan herhaald ernstig seksueel ongewenst gedrag werd verweten. Aangeklaagde moest aan de ene kant instaan voor het gevoel van veiligheid van de leerlingen en aan de andere kant het onderwijsproces voor A zo ongestoord mogelijk doen verlopen. Van aangeklaagde werd verwacht dat hij handelend zou optreden. Daarbij kon hij in redelijkheid besluiten tot een time-out voor A.

De Commissie toetst de schorsingsmaatregel aan die afweging.

In dat verband beoordeelt de Commissie de zwaarte van de getroffen maatregel en de wijze waarop de daarvoor geldende regels zijn nageleefd:

Voor de Commissie is relevant dat A ten tijde van het opleggen van de schorsing zes jaar oud was. Met het opleggen van een schorsing die aanvankelijk zou duren van juni 2006 tot het begin van de zomervakantie en die uiteindelijk vijf dagen heeft geduurd, was, afgezet tegen de leeftijd van A en de mate waarin hij de ernst van wat hem verweten werd kon inzien, een te zware maatregel.

Er is niet gebleken dat aangeklaagde andere, in hun effect voor A minder vergaande, maatregelen heeft overwogen.

Waar de klacht inhoudt dat de schorsing, toen die werd opgelegd, een te zware maatregel is geweest, acht de Commissie die gegrond.

Aangeklaagde heeft aangegeven dat ingeval van een voornemen tot schorsing de regeling "Aanname en verwijdering van leerlingen" van de school, relevant is. Deze regeling bevat een passage over een zogenaamde tijdelijke toegangswijziging. Die passage houdt in dat ingeval van een voorgenomen schorsing overleg met de leerplichtambtenaar is voorgeschreven.

Aangeklaagde heeft toegegeven dat een dergelijk overleg niet tijdig heeft plaatsgevonden.

De desbetreffende passage houdt eveneens de verplichting in dat een tijdelijke toegangswijziging schriftelijk en met redenen omkleed aan de ouders moet worden kenbaar gemaakt. Blijkens de brief van aangeklaagde van juni 2006, gericht aan A's ouders is aan dat voorschrift voldaan.

In de hier genoemde passage wordt een tijdelijke toegangswijziging alleen genoemd als fase voorafgaand aan een feitelijke verwijdering. De regeling kent geen schorsing als zelfstandige ordemaatregel.

De Commissie komt dan ook tot de bevinding dat de opgelegde schorsing is opgelegd in een situatie waarin de regeling niet voorziet.

Voor zover de klacht inhoudt dat aan de opgelegde schorsing formele fouten kleefden, verklaart de Commissie die gegrond.

Aanbeveling:

De Commissie beveelt School Y aan in haar regelgeving uitdrukkelijk aandacht te besteden aan procedure-eisen, in acht te nemen bij het opleggen van een schorsing aan een leerling.